

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpaților, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, în cauza penală privindu-i pe

Chirja Vitalie Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat în r-nul Xxxxx s. Xxxxx,

și

Croitor Ghenadie Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 16.10.2017-14.12.2017

2. instanța de apel: 26.01.2018-18.04.2018

3. instanța de recurs: 23.06.2018-24.07.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (*sediul Rîșcani*) din 14 decembrie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Croitor Ghenadie Xxxxx, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 600 unități convenționale, ce constituie 12.000 lei.

Chirja Vitalie Xxxxx, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

S-a încasat în mod solidar de la Croitor G. și Chirja V., în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 114 lei.

S-a admis în principiu acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate, Bolun I. și Darcaci V., privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, urmând ca asupra acestora să se pronunțe instanța de judecată în procedura civilă.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că **Croitor G.**, la data de 01 octombrie 2016, în intervalul de timp între orele 01:02 - 01:05, acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu **Chirja V.**, aflându-se la terasa „Twister Kebab” amplasată pe bd.

Moscovei, nr. 6 mun. Chișinău, administrată de Xxxxx, încălcând grosolan ordinea publică, prin acțiunile sale exprimând o vădită lipsă de respect față de societate și manifestând un comportament agresiv, sub pretextul inventat, că Bolun I. și Darcaci V., le-ar fi jignit demnitatea, s-au apropiat de masa la care ultimii erau așezați și consumau bere, Chirja V. aplicându-i din spate lui Bolun I. o lovitură cu pumnul în regiunea dreaptă a capului, în urma căreia ultimul a căzut de pe scaun jos. Acțiunile lui Chirja V. a încercat să le curme Darcaci V., drept urmare Croitor G. i-a aplicat lui Darcaci V. o lovitură cu pumnul în față, în rezultatul căreia Darcaci V. a căzut și el la podea.

În continuare, urmărind același scop Croitor G. s-a apropiat de Bolun I. care era la podea și i-a aplicat 4 lovituri cu piciorul și mai mult de 10 lovituri cu pumnul în regiunea capului. În același timp Chirja V. s-a apropiat de Darcaci V. care la fel era la podea și i-a aplicat o lovitură cu piciorul peste picioare, 2 lovituri cu scaunul asupra corpului și 4 lovituri cu pumnul în partea stângă a feței.

Acțiunile violente ale lui Croitor G. și Chirja V. au încercat a fi stopate de clienții localului, însă fără rezultat, astfel Darcaci V. ridicându-se de la podea a fost lovit de 2 ori cu pumnul în regiunea feței de către Chirja V., iar Croitor G. i-a mai aplicat o lovitură cu piciorul în regiunea toracelui, în urma căreia Darcaci V. iarăși a căzut jos.

În curmarea altercației a intervenit administratorul localului „Twister Kebab”, Voicu R. care i-a scos de la terasă pe Croitor G. și Chirja V., însă ultimii au continuat acțiunile infracționale și au intrat iarăși la terasă, unde Croitor G. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului lui Darcaci V., iar Chirja V. i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față lui Bolun I.

În rezultatul acțiunilor huliganice ale lui Croitor G. și Chirja V., părții vătămate Bolun I. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare și suferințe fizice, părții vătămate Darcaci V. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare și suferințe fizice, societății comerciale Xxxxx i-au fost deteriorate 6 scaune din metal cu plastic și 2 scaune din metal cu lemn, la prețul de 450 lei bucata, un felinar la prețul de 500 lei, vitraj din termopan la prețul de 9.059,7 lei precum și servicii de reparații în sumă de 18.874,35 lei, în total cauzându-i o pagubă materială în sumă de 32.034, 05 lei.

De către instanța de judecată faptele inculpatului **Chirja V.**, au fost încadrate în drept, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică acțiunile prevăzute la alin. (1) sau (2) dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încetarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății*; iar faptele inculpatului **Croitor G.** în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încălcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Lozovcaia T. în numele inculpaților, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpaților să le fie stabilite pedepse mai blânde.

În motivarea apelului a invocat, că inculpații au recunoscut vina, s-au căit sincer de cele comise, cauza penală fiind judecată în procedura prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

3.2. Părțile vătămate Bolun I. și Darcaci V., care au solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpaților să le fie stabilite pedepse mai aspre.

În motivarea apelurilor au invocat, că inculpaților neîntemeiat le-au fost stabilite pedepse prea blânde, și nu au fost recunoscuți ca părți civile în prezenta cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Lozovcaia T. în numele inculpaților, admise apelurile declarate de către părțile vătămate, casată parțial în latura civilă sentința, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, au fost admise parțial acțiunile civile înaintate de către Dercaci V. și Bolun I., s-a încasat în mod solidar de la Croitor G. și Chirja V., în beneficiul părților vătămate, prejudiciul moral în sumă de 10.000 lei, fiecăruia.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a concluzionat că inculpații au săvârșit anume infracțiunile imputate, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel s-a stabilit cu certitudine, că Croitor G. a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Codul penal, respectiv Chirja V., a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Codul penal

Totodată, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Prin urmare, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului Croitor G., pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, iar inculpatului Chirja V., pedeapsa în mărime de 3 ani închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedepse proporționale faptelor comise.

Referitor la acțiunea civilă, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 219 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, a statuat, că acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) *restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală;* 2) *compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau*

restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. Instanța de apel a conchis, că soluționarea chestiunii referitor la încasarea prejudiciului material urmează a fi soluționată prin prisma art. 118 Cod de procedură civilă, astfel la materialele cauzei nu a fost prezentă vreo probă ce ar dovedi faptul, că părțile vătămate au suferit un prejudiciu material în mărime de 3.000 lei, prin urmare, acțiunea civilă în partea prejudiciului material a fost respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 1398 alin. (1) Cod civil, instanța de apel a concluzionat, că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune, totodată potrivit art. 1422 Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Potrivit art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Astfel, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, instanța de apel a verificat dacă cuantumul prejudiciului moral este în coraport echitabil cu următoarele circumstanțe: nivelul (gradul) suportării de către partea vătămată a suferințelor fizice, care, în mod incontestabil, amplifică suferințele morale deoarece infracțiunea a fost contra integrității corporale a părților vătămate; capacitatea făptuitorului de a recupera prejudiciul moral; condițiile socio-economice a societății unde locuiește partea vătămată; aplicarea uniformă a cuantumului prejudiciului moral în cazuri comparabile. Reieșind din aceste circumstanțe, instanța de apel a reținut, că cuantumul prejudiciului moral în privința lui Bolun I. și Dercaci V. urmează să fie încasat în sumă de câte 10.000 lei, fiecăruia.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Lozovscaia T. în numele inculpaților, care solicită casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă, că decizia instanței de apel urmează a fi casată în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel ca fiind una legală și întemeiată.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura civilă, dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea parțială a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit reține, că recurentul invocă critici asupra faptului, că instanța de apel neîntemeiat a casat sentința în latura civilă, și a încasat de la inculpați în mod solidar în beneficiul părților vătămate sama de 10.000 lei, fiecăruia, fără a ține cont de prevederile art. 1416 și 1423 Cod civil.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

Ca supoziție a celor supra enunțate sunt îndrumătoare și prevederile pct. 14.7 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 *Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*, unde se menționează că în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui

participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Elocvent în acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, din care s-a reținut și considerentul că motivarea unei hotărâri judecătorești este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, ce nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul constată că, potrivit rechizitoriului inculpații au fost trimiși în judecată fiind învinuiți de săvârșirea infracțiunii prevăzute: **Chirja V.**, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, respectiv **Croitor G.** în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Prima instanță, prin sentința adoptată examinând cauza în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a recunoscut vinovați și i-a condamnat pe inculpații, Chirja V. și Croitor G., stabilindu-le pedeapsă fiecăruia în parte, potrivit sancțiunii prevăzute a normei imputate.

Apărătorul inculpaților, nefiind de acord cu hotărârea adoptată a contestat-o în ordine de apel, solicitând aplicarea față de inculpați a unor pedepse mai blânde, respectiv părțile vătămate, Bolun I. și Dercaci V., au contestat-o solicitând, aplicarea față de inculpați a unor pedepse mai aspre, totodată și în partea ce ține de recunoașterea ultimilor în calitate de părți civile în prezenta cauză, respectiv aceste chestiuni constituind fondul apelului și asupra cărora instanța de al doilea grad de jurisdicție urma să se expună.

În conformitate cu art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Astfel, instanța de apel este instanță abilitată să judece fondul cauzei, prin urmare judecând apelurile, just a concluzionat că inculpații au săvârșit anume infracțiunile imputate, împrejurări ce au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101

Cod de procedură penală, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, la individualizarea pedepselor întemeiat a reiterat constatările primei instanțe, prin care inculpaților le-au fost stabilite pedepse echitabile.

Mai mult ca atât, Colegiul lărgit constată că instanța de apel întemeiat a respins acțiunea civilă ce ține de încasarea prejudiciului material, deoarece la materialele cauzei nu a fost prezentată vreo probă ce ar dovedi faptul că părțile vătămate au suferit un prejudiciu material în mărime de 3.000 lei, respectând în tot prevederile art. 219 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs, stabilește, că instanța de apel pripit a admis acțiunea civilă în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral, prin care a dispus a încasat în mod solidar de la Croitor G. și Chirja V., în beneficiul părților vătămate, prejudiciul moral în sumă de 10.000 lei, fiecăruia, or potrivit rechizitoriului, inculpații au fost învinuiți de comiterea aceleiași infracțiuni prevăzute de art. 287 Cod penal, însă cu agravante diferite, adică: Chirja V., în baza art. 287 **alin. (3) Cod penal**, respectiv Croitor G. în baza art. 287 **alin. (2) lit. b) Cod penal**, agravante caracteristice rolului activ fiecăruia în comiterea infracțiunii. Astfel, potrivit art. 1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează că decizia instanței de apel în cauza dată, **este afectată de erori de procedură în partea ce ține de admiterea acțiunii civile în partea încasării în mod solidar de la inculpați a prejudiciului moral**, ce ar putea avea și consecințe de drept, ceea ce este incident cazului de casare semnalat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial în latura civilă cu remiterea cauzei în aceeași instanță de apel pentru rejudecare, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel declarată; să verifice și să aprecieze profund probele prezentate instanței, să stabilească, clar și cert rolul fiecărui inculpat în comiterea infracțiunii, în strictă conformitate cu cerințele

legii, inclusiv cele prevăzute la art. 414 Cod de procedură penală; să le dea apreciere cuvenită în ansamblu, acestea jucând un rol important la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, ce nu poate fi încasat în mod solidar de la inculpați, or aceștia au avut roluri diferite în comiterea infracțiunii, respectiv cauzând diferit suferințe părților vătămate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, probatoriul și de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Lozovscaia Tatiana în numele inculpaților, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2018, în latura civilă, în cauza penală privindu-i pe **Chirja Vitalie Xxxxx și Croitor Ghenadie Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 21 august 2018.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion